

KLAGANDE

Albrektsund Fövaltningaktiebolag, 556694-2644

MOTPART

Finansinspektionen

ÖVERKLAGAT BESLUT

Finansinspektionens beslut 2020-10-15, bilaga 1

SAKENSanktionsavgift enligt lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s
marknadsmisbruksförordning**FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE**

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Albrektsund Förvaltningsaktiebolag (bolaget) överklagar beslutet och yrkar att bolaget inte ska påföras någon sanktionsavgift. Bolaget anför i huvudsak följande. Bolaget är helägt av **AA** som också är VD och styrelseordförande. Bolaget anser att sanktionsavgiften inte står i proportion till de fel som gjorts. Inget av felen har gjorts med uppsåt att skapa någon fördel för bolaget utan enbart av misstag. Marknaden har fått information om att **AA** som insynsperson förvärvat aktierna i Irisity AB och inga anmärkningsvärda kursrörelser eller affärer har observerats som konsekvens av affären. Det har alltså inte förekommit någon form av marknadsmissbruk utan enbart administrativa misstag. Utöver detta har undertecknad försökt att fullt ut följa de instruktioner som Finansinspektionens handläggare meddelat.

Händelseförloppet var följande. Bolaget förvärvade 64 090 aktier i Irisity AB den 21 december 2017. Detta anmäldes via Finansinspektionens hemsida. Denna transaktion benämner Finansinspektionen transaktion 2. Bolaget erhöll 16 115 aktier (teckningsrätter) som garantikompensation. Tidpunkt för denna transaktion blev känd för **AA** via avräkningsnota från Penser Bank den 27 december, men transaktionsdatum enl. avräkningsnotan är den 21 december. Att **AA** inte kände till detta genast beror på att ingen likvid behövde erläggas. När den andra transaktionen anmäldes (Finansinspektionen nr 1) upptäcktes att den första transaktion inte blivit registrerad pga. av något fel. **AA** tog då genast kontakt med Finansinspektionen och förklarade hela affären för handläggaren och fick instruktionen att göra en ny anmälan av den första transaktionen. Hade Finansinspektionens handläggare vid detta tillfälle upplyst om att det var bolaget och inte **AA** som skulle skicka in anmälan hade fel kunnat undvikas och mycket möda sparats. Efter mer än sex månader upplystes **AA** av Finansinspektionens

om att det var bolaget som skulle gjort anmälan och inte AA som insynsperson. Instruktionen var att makulera de gjorda anmälningarna och göra nya i bolagets namn. Detta gjordes och för säkerhets skull skickades kopia till handläggaren för att handläggaren skulle kontrollera att allt var korrekt. Svaret blev att det var ok, men att Finansinspektionens inte lämnar förhandsbesked utan granskar i efterhand.

Det har nu gått nästan fyra år sedan transaktionen gjordes och tre och ett halvt år sedan Finansinspektionens upplyste om felaktigheten i den ursprungliga anmälan. Nu kommer beslutet om sanktionsavgift och det är uppenbart att Finansinspektionens lägger andra krav på skyndsamhet på sig själv än på aktörerna på kapitalmarknaden.

Sammanfattningsvis anser bolaget via AA att sanktionsavgiften inte står i proportion till de begångna administrativa felen och att inget marknadsmissbruk förekommit. Sanktionsavgiften är mycket kännbar för detta lilla privata kapitalförvaltande bolag och AA har redan lärt sig mycket av att korrigera de misstag som begicks 2017.

Finansinspektionen bestrider bifall till överklagande och anför i huvudsak följande. Finansinspektionen vidhåller de bedömningar och ställningstaganden som gjorts i det överklagade beslutet. Därutöver vill Finansinspektionen även tillägga följande.

Det finns inte skäl att avstå från ingripande

Den av Finansinspektionens beslutade sanktionsavgiften hänför sig till en transaktion ("transaktion 2" i det överklagade beslutet) av ett inte obetydligt värde, som har anmälts mer än sex månader för sent. Överträdelsen kan med hänsyn till dessa omständigheter inte bedömas som ringa.

Det är den anmälningsskyldiges ansvar att känna till de regler som gäller för anmälningar till insynsregistret och att se till att anmälan görs i rätt tid.

Detta ansvar är långtgående och innebär bl.a. att åtgärder ska vidtas i god tid av den anmälningsskyldige så att eventuellt stöd från Finansinspektionen kan ges inom den föreskrivna tidsfristen om tre handelsdagar. Det ankommer även på den anmälningsskyldige att kontrollera att en anmälan har blivit korrekt registrerad. Vad bolaget har anfört i denna del medför således inte att överträdelsen kan anses vara ursäktlig.

Finansinspektionen gör alltjämt gällande att anmälan den 28 december 2017 innehöll så stora brister att den inte var godtagbar, och att en godtagbar anmälan om transaktionen kom in först den 19 juli 2018. Finansinspektionen konstaterar härvid att omständigheten att en anmälningsskyldig anser sig ha fått bristande information i samband med en anmälan inte innebär att en överträdelse är att betrakta som ringa eller ursäktlig (jfr Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 21 april 2016 i mål nr 27054-15). Vad bolaget har anfört om att Finansinspektionens handläggare borde ha informerat bolagets företrädare om att det var bolaget, och inte företrädaren, som var anmälningsskyldigt för transaktionen kan således lämnas utan avseende.

Det har inte heller framkommit något i ärendet i övrigt som medför att det finns särskilda skäl att avstå från ingripande.

Det finns inte skäl att sätta ned den beslutade avgiften

I detta fall har Finansinspektionen inte funnit skäl att fastställa sanktionsavgiften till något annat än det schablonbelopp som följer av Finansinspektionens riktlinjer. Vid bestämmande av avgiften har Finansinspektionen tagit hänsyn till alla omständigheter som framkommit i ärendet och bedömt att det inte funnits några omständigheter som enligt 5 kap. 16 § kompletteringslagen ska beaktas i förmildrande riktning.

Information om transaktioner som offentliggörs på annat sätt än genom en anmälan till Finansinspektionens insynsregister kan inte tillmätas någon betydelse vid bedömningen av hur allvarlig en överträdelse är. Aktörerna på marknaden ska kunna lita på att den information som tillhandahålls genom behörig myndighet är fullständig och inte behöva söka information via andra kanaler. Vad bolaget har anfört om att information om transaktionen har offentliggjorts genom det pressmeddelande som upprättats inför den aktuella emissionen utgör således inte skäl att sätta ned den beslutade avgiften.

Den högsta tillåtna sanktionsavgiften för en överträdelse av ifrågavarande slag är för en juridisk person ett belopp som den 2 juli 2014 motsvarade 1 miljon euro. Med beaktande av omständigheterna i ärendet kan en avgift på 200 000 kronor inte anses vara oproportionerligt hög.

Slutligen vill Finansinspektionen särskilt framhålla följande i fråga om ärendets handläggningstid. Ärendet inleddes den 22 juli 2019 när Finansinspektionen skickade en underrättelse till bolaget. Bolaget har därefter gett in flera yttranden till Finansinspektionen och Finansinspektionen har även efterfrågat underlag i ärendet, som bolaget dröjt med att ge in. Ärendet var klart för avgörande i och med bolagets sista yttrande den 16 januari 2020. Att Finansinspektionen tidigare inlett ett separat ärende mot bolagets företrädare innebär inte att handläggningstiden ska anses ha påbörjats vid något annat tillfälle. Finansinspektionen fattade beslut i ärendet den 15 oktober 2020, vilket innebär att handläggningen varit passiv i cirka 10 månader. Finansinspektionen anser inte att detta är en sådan tidsutdräkt som utgör grund för att sätta ned avgiften.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Finns det skäl att avstå från ingripande?

Albrektsund Förvaltningsaktiebolag har haft en skyldighet att enligt artikel 19.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordningen) anmäla transaktion 2 i det överklagade beslutet i enlighet med det som anges i artikel 19.6, se 5 kap. 2 § 5 lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (kompletteringslagen).

Av artikel 19.6 i marknadsmissbruksförordningen framgår att en anmälan ska innehålla uppgifter om bl.a. personens namn, det finansiella instrumentets beskrivning och identitetsbeteckning, datum och ort för transaktionerna samt transaktionernas pris och volym.

Transaktion 2 genomfördes den 21 december 2017. En anmälan om transaktionen skulle ha kommit in till Finansinspektionen senast den 28 december 2017. Förvaltningsrätten delar Finansinspektionens bedömning att bolaget inte gjorde en godtagbar anmälan om transaktionen förrän den 19 juli 2018. Det föreligger därför grund för Finansinspektionen att ingripa mot bolaget.

Finansinspektionen får emellertid enligt 5 kap. 17 § kompletteringslagen avstå från ingripande om överträdelsen är ringa eller ursäktlig, personen i fråga gör rättelse, något annat organ har vidtagit åtgärder mot personen och dessa åtgärder bedöms tillräckliga eller det annars finns särskilda skäl. Högsta förvaltningsdomstolen har uttalat att undantagsbestämmelserna ska tillämpas restriktivt (HFD 2019 ref. 72).

Transaktion 2 anmäldes mer än sex månader för sent och avser ett inte obetydligt värde, 499 894 kronor. Förvaltningsrätten bedömer därför att överträdelsen inte är ringa.

Överträdelser enligt marknadsmissbruksförordningen ställer inte något krav på subjektiva rekvisit utan bestämmelserna är huvudsakligen konstruerade utifrån ett strikt ansvar, vilket innebär att det inte ställs upp något krav på uppsåt eller oaktsamhet (jfr prop. 2016/17:22 s. 101). Det är därför bolagets ansvar att känna till och följa de regler som gäller enligt förordningen. Vad bolaget anfört om administrativa misstag medför därför inte att överträdelsen är ursäktlig.

Aktörerna på marknaden ska kunna lita på att den information som tillhandahålls genom behörig myndighet är komplett, och inte behöva söka information via andra kanaler (jfr bl.a. Kammarrätten i Stockholms dom den 30 juni 2020 i mål nr 5341-19). Den omständigheten att information om transaktionen har offentliggjorts genom det pressmeddelande som upprättats inför den aktuella emissionen medför därför inte heller att överträdelsen är ursäktlig.

Det har heller inte kommit fram några andra omständigheter som ger skäl att avstå från ett ingripande. Finansinspektionen har haft fog för att besluta om sanktionsavgift som ingripandeform.

Finns det skäl att sätta ned den beslutade avgiften?

Den fråga som förvaltningsrätten då ska ta ställning till är om sanktionsavgiften storlek är väl avvägd utifrån kompletteringslagens bestämmelser och proportionerlig eller om det finns skäl för att fastställa den till lägre belopp.

Vid bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek ska hänsyn tas bl.a. till hur allvarlig överträdelsen är, hur länge den har pågått, den berörda personens finansiella ställning samt, om det går att fastställa, den vinst som personen, eller någon annan, har gjort till följd av regelöverträdelsen. Särskild hänsyn ska tas till överträdelsens konkreta och potentiella effekter på det finansiella systemet, skador som uppstått och graden av ansvar (5 kap. 15 och 18 §§ kompletteringslagen). De omständigheter som anges i lagtexten är exemplifierande och hänsyn kan tas även till andra omständigheter. En sammanvägd bedömning ska göras av omständigheterna i det enskilda fallet (prop. 2016/17:22 s. 223 och 390).

Utifrån de kriterier som framgår av kompletteringslagen har Finansinspektionen tagit fram riktlinjer (F1 dnr 18-3401) för bestämmande av sanktionsavgiftens storlek. Riktlinjerna har sin utgångspunkt i en schablonmodell som utgår från transaktionens storlek och förseningens längd i antal handelsdagar och månader. Finansinspektionen har i riktlinjerna exemplifierat omständigheter, utöver de som framgår direkt av lagtext, som bedöms kunna leda till en sänkning eller höjning av sanktionsavgiften.

Högsta förvaltningsdomstolen uttalade i avgörandet HFD 2019 ref. 72 att det ska göras en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet och att Finansinspektionens riktlinjer för sanktionsavgifter bör kunna tjäna som utgångspunkt vid bedömningen av en sanktionsavgifts storlek.

Finansinspektionen har fastställt bolagets sanktionsavgift till 200 000 kr, vilket motsvarar det schablonbelopp som följer av riktlinjerna för en anmälan till insynsregistret av en transaktion på 499 894 kronor som är mer än sex månader, men mindre än tolv månader försenad.

Bolagets anmälan innehåller brister i förhållande till kraven i artikel 19.6 i marknadsmissbruksförordningen. Enligt Finansinspektionens riktlinjer för sanktionsavgifter är detta en sådan omständighet som bör leda till en höjning av grundavgiften med åtminstone 25 procent, inom den begränsning som framgår av 5 kap. 8 § kompletteringslagen. Finansinspektionens har gjort bedömningen att bristerna i bolagets anmälan från den 19 juli 2020 har varit att anse som ringa och därför inte medfört en sådan höjning.

Förvaltningsrätten konstaterar att Finansinspektionen således redan har tagit hänsyn till att bristerna i anmälan varit ringa vid bestämmandet av sanktionsavgiftens storlek. Vid en sammanvägd bedömning anser förvaltningsrätten att den bedömning av sanktionsavgiftens storlek som Finansinspektionen har gjort i sitt beslut framstår som väl avvägd utifrån omständigheterna i målet. Vad bolaget för fram om Finansinspektionens handläggningstid medför ingen annan bedömning (jfr bl.a. Kammarrätten i Stockholms dom den 28 september 2020 i mål nr 5610-19).

Förvaltningsrätten finner sammanfattningsvis att Finansinspektionen har haft fog för sitt beslut. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (FR-03).

Louise Molin Alfredsson, rådman

Nämndemännen Mariam Danho, Lars-Åke Henriksson och Petra Werner har också deltagit i avgörandet.

Föredragande juristen Jan Sandström har varit föredragande.

Prövningstillstånd i kammarrätten

När överklagandet kommer in till kammarrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Kammarrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att förvaltningsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om förvaltningsrätten dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med förvaltningsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.